



מִמְרָא-statement קוּשְׁיָא-challenge שְׂאֵלָה-question תִּירוּקֵי-answer רֵאִיָּה-proof	חֻלְקֵי-disputants נִקְוָה מְרֻכְזֵי לְסִיכּוּם וְחֻזְרָה-central point for summary and review מוּבָאָה שֶׁל פִּסְקָה קוּדְמָת-insertion of an earlier segment מַעֲשֵׂה-story
מִקְרָא-key:	

		Talmud Navigator											
		מ	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מִמְרָא	מֵאן דְאָמַר												
רַב הַמְנוּנָא אֹרֵי בַחֲרַתָּא דְאַרְגֹּנָא בְּשַׁנֵּי דְרַב חֲסָדָא.	[רב המנונא]												◊
רַבִּינָא סָר סְכִינָא בְּבַבְלָא.	[רבינא]												◊
מֵאִי טַעְמָא עֵבֵד מַר הַכִּי?	א"ל רב אשי:												◊
וְהָא רַב הַמְנוּנָא אֹרֵי בַחֲרַתָּא דְאַרְגֹּנָא בְּשַׁנֵּי דְרַב חֲסָדָא.	אמר ליה: [רבינא]												◊
לֹאֵו אֹרֵי אַתְמָר.	אמר ליה: [רב אשי]												◊
אַתְמָר אֹרֵי, וְאַתְמָר לֹא אֹרֵי. בְּשַׁנֵּי דְרַב הוֹנָא רַבִּיָּה - הוּא דְלֹא אֹרֵי, וְאֹרֵי בְּשַׁנֵּי דְרַב חֲסָדָא, דְתַלְמִיד חֶבֶר דִּילֵיהּ הוּת. וְאַנָּא נְמִי, תַּלְמִיד חֶבֶר דְמַר אַנָּא.	אמר ליה: [רבינא]												◊
צוּרְבָא מַרְבְּנָן חֲזִי לְנַפְשֵׁיהּ.	רבא:												◊
רַבִּינָא אִיקְלַע לְמַחְוָא, אִיִּתֵי אוּשְׁפִּיזוּכְנִיָּה סְכִינָא וְקָא מַחְוֵי לֵיהּ.													◊
זִיל אַמְטִיָּה לְרַבָּא.	אמר ליה: [רבינא]												◊
אִמַר לֵיהּ: לֹא סַכַּר מַר הָא דְאָמַר רַבָּא צוּרְבָא מַרְבְּנָן חֲזִי לְנַפְשֵׁיהּ													◊
אַנָּא מִזְוֵבָן זְבִינָא.	אמר ליה: [רבינא]												◊
(סִימָן: זִיל"א מֵהַנִּי"א מַחְלִי"ף אִיק"א וִיעַק"ב)													◊
רַבִּי אֲלֵעֶזֶר מֵהַגְרוּנֵי וְרַב אַבָּא בַר תַּחְלִיפָא אִיקְלַעוּ לְבֵי רַב אַחָא בְּרִיהּ דְרַב אִיקָא בְּאַתְרֵיהּ דְרַב אַחָא בַר יַעֲקֹב. בְּעֵי רַב אַחָא בְּרִיהּ דְרַב אִיקָא לְמֵיעֵבֵד לְהוּ עֵיגְלָא תִילְתָא, אִיִּתֵי סְכִינָא וְקָא מַחְוֵי לְהוּ.													◊
לֹא לִיחֻשׁ לֵיהּ לְסַבָּא?	אמר להו רב אחא בר תחליפא:												◊
צוּרְבָא מַרְבְּנָן חֲזִי לְנַפְשֵׁיהּ.	אמר להו רבי אלעזר מהגרוניא, הכי אמר רבא:												◊
חֲזִי - וְאֵיעִינֵשׁ רַבִּי אֲלֵעֶזֶר מֵהַגְרוּנֵי.													◊
צוּרְבָא מַרְבְּנָן חֲזִי לְנַפְשֵׁיהּ	והאמר רבא:												◊
שְׂאֵנִי תַחַם דְאַתְחִילוּ בְּכַבּוּדוֹ.													◊
וְאִי בַעִית אִימָא: שְׂאֵנִי רַב אַחָא בַר יַעֲקֹב, דְמוֹפְלַג.													◊
וְלֹאֲפְרוּשֵׁי מֵאִיסוּרָא - אֲפִילוּ בְּפַנּוּי שְׁפִיר דְמִי.	רבא:												◊
רַבִּינָא הוּוּ יְתִיב קַמֵּיהּ דְרַב אֲשִׁי, חֲזִיִּיהּ לְהוּוּא גְבַרָא דְקָא אֲסַר לֵיהּ לְחַמְרִיָּה בְּצִינְתָא בְּשַׁבְתָּא, רַמָּא בִּיהּ קַלָּא וְלֹא אֲשַׁגַּח בִּיהּ. אִמַר לֵיהּ: לִיהוּי הָאִי גְבַרָא בְּשַׁמְתָּא													◊
כִּי הָאִי גּוּנָא מִי מַתְחָזָא כְּאַפְקֻרוּתָא?	אמר ליה: [רבינא]												◊
(מְשַׁלֵּי כ"א) אֵין חֲכָמָה וְאֵין תְּבוּנָה וְאֵין עֵצָה לְגַדְדָּהּ, כֹּל מְקוּם שֵׁישׁ בּו חִילּוּל הַשֵּׁם - אֵין חוּלְקִין כְּבוֹד לְרַב.	אמר ליה: [רב אשי]												◊
בְּפַנּוּי - אֲסוּר, וְחַיִּיב מִיתָה, שְׁלֹא בְּפַנּוּי - אֲסוּר, וְאֵין חַיִּיב מִיתָה.	רבא:												◊
וְשְׁלֹא בְּפַנּוּי לֹא?													◊
לֹא מַתּוּ בְּנֵי אַהֲרֹן עַד שְׁהוּרוּ הַלְכָה בְּפַנּוּי מִשֵּׁה רַבִּין. מֵאִי דְרוּשׁ - (וִיקָרָא א') וְנִתְּנוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ, אֲמָרוּ: אֵף עַל פִּי שְׁהֵאשׁ יוֹרֵדֵת מִן הַשָּׁמַיִם - מִצְוָה לְהַבִּיא מִן הַהַדְיוֹט.	והא תניא, רבי אליעזר:												◊
וְתַלְמִיד אֶחָד הָיָה לּוֹ לְרַבִּי אֲלֵיעֶזֶר שְׁהוּרָה הַלְכָה בְּפַנּוּי. אִמַר רַבִּי אֲלֵיעֶזֶר לְאִימָא שְׁלוֹם אֲשַׁתּוּ: תְּמִיָּה אֲנִי אִם יוֹצִיא זֶה שְׁנָתוֹ. וְלֹא הוֹצִיא שְׁנָתוֹ. אֲמַרְהָ לּוֹ: נְבִיא אַתָּה? אִמַר לֵהּ: לֹא נְבִיא אֲנִי וְלֹא בֶן נְבִיא אֲנִי, אֲלָא כֹּךְ מְקוּבְלִינִי. כֹּל הַמּוֹרָה הַלְכָה בְּפַנּוּי רַבּוּ חַיִּיב מִיתָה.													◊
אוּתּוּ תַלְמִידֵי יְהוּדָה בֶּן גּוּרִיא שְׂמוּ, וְהִיָּה רְחוּק מִמְּנוּ שְׁלֹשׁ פְּרָסָאוֹת.	ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:												◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מקרא	מאן דאמר										
עירובין-הדר	מימרא										
בפניו הוה.									!		◊
והא רחוק ממנו שלש פרסאות קאמר									?		
וליתעמיך שמו ושם אביו למ? אלא: שלא תאמר משל היה.									!		
כל המורה הלכה בפני רבו ראוי להכישו נחש, שנאמר (איוב ל"ב) ויען אליהו בן ברכאל הבווי ויאמר צעיר אני לימים וגו' על כן זחלתי, וכתוב (דברים ל"ב) עם חמת זחלי עפר.	רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:									■	◊
נקרא חוטא, שנאמר (תהלים ק"ט) בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך.	זעירי אמר רבי חנינא:									■	◊
כתיב בלבי צפנתי אמרתך וכתוב (תהלים מ') בשרתי צדק בקהל רב	רב המנונא רמי:									?	◊
לא קשיא כאן - בזמן שעירא היאירי קיים, כאן - בזמן שאין עירא היאירי קיים.									!		◊
כל הנותן מתנותיו לכהן אחד - מביא רעב לעולם, שנאמר (שמואל ב' כ') עירא היאירי היה כהן לדוד, וכי לדוד הוא דהוה כהן, לכולי עלמא לאהוה כהן? אלא: שהיה משגר לו מתנותיו. וכתוב בתריה ויהי רעב בימי דוד.	רבי אבא בר זבדא:									■	◊
מורידין אותו מגדולתו, שנאמר (במדבר ל"א) ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא וגו'. אף על גב דאמר להו: לאחי אבא צוה, ואותי לא צוה - אפילו הכי איענש. דכתיב (במדבר כ"ז) ולפני אלעזר הכהן יעמד - ולא אשכחן דאיצטריך ליה יהושע.	רבי אליעזר:									■	◊
כל דמותיב מלה קמיה רביה - אזיל לשאול בלא ולד, שנאמר (במדבר י"א) ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם. וכתוב (דברי הימים א' ד') בן בנו יהושע בנו.	רבי לוי:									■	◊
ופליגא דרבי אבא בר פפא										■	◊
לא נענש יהושע אלא בשביל שביטל את ישראל לילה אחת מפריה ורביה, שנאמר (יהושע ה') ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא ועינו וירא וגו' וכתוב ויאמר לא כי אני שר צבא ה' עתה באתי וגו'. אמר לו: אמש ביטלתם תמיד של בין הערבים, - ועכשיו ביטלתם תלמוד תורה. - על איזה מהן באת? - אמר לו: עתה באתי. מיד: (יהושע ח') וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק.	דאמר רבי אבא בר פפא:									■	◊
מלמד שהלך בעומקה של הלכה.	ואמר רבי יוחנן:									■	◊
דכל זמן שארון ושכינה שרויין שלא במקומן - אסורין בתשמיש המטה.	וגמירי:									■	◊
גדול תלמוד תורה יותר מהקרבת תמידין, דאמר ליה: עתה באתי.	רבי שמואל בר איניא משמיה דרב:									■	◊
כל הישן בקלעא שאיש ואשתו שרויין בה - עליו הכתוב אומר (מיכה ב') נשי עמי תגרשון מבית תענוגיה.	רב ברונא אמר רב:									■	◊
אפילו באשתו נדה.	ואמר רב יוסף:									◆	◊
אם אשתו נדה היא - תבא עליו ברכה.	רבא									◆	◊
ולא היא, דעד האינא מאן נטריה.										■	◊
ההוא מבואה דהוה דייר בה לחמן בר ריסתק, אמרו ליה: אוגר לן רשותך. לא אוגר להו. אתו אמרו ליה לאביי											◊
זילו בטילו רשותייכו לגבי חד, הוה ליה יחיד במקום נכרי, ויחיד במקום נכרי לא אסר.	אמר להו: [אביי]										■
אמרו ליה: מידי הוא טעמא אלא דלא שכיח דדיירי - והכא הא קדייר?											?
כל בטולי רשותיהו גבי חד - מילתא דלא שכיחא היא, ומילתא דלא שכיחא לא גזרו בה רבנן.	אמר להו: [אביי]									!	◊
אזל רב הונא בריה דרב יהושע אמרה לשמעא קמיה דרבא										◊	
אם כן ביטלת תורת עירוב מאותו מבוי	אמר ליה: [רבא]									?	◊
דמעריב.										!	◊
יאמרו עירוב מועיל במקום נכרי?	[רבא]									?	◊

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מקרא	מאן דאמר										
עירובין-הדר	מימרא										
דמכרזינן.		!								◊	דו.
אכרותא לדרדקי?	[רבא]	ז								◊	דו.
לזייל חד מנייהו - ליקרב ליה ולשאול מיניה דוכתא, ולינח ביה מיד, דהוה ליה כשכירו ולקטו.	אלא אמר רבא:					!				◊	דו.
אפילו שכירו ואפילו לקטו - נתון עירובו ודיו.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:					■	!			◊	דו.
אביי לרב יוסף: היו שם חמשה שכירו וחמשה לקטו מהו?						^				◊	דו.
אם אמרו שכירו ולקטו להקל, יאמרו שכירו ולקטו להחמיר?	אמר ליה:					!				◊	דו.
אפילו שכירו ואפילו לקטו נתון עירובו ודיו.	גופא-רב יהודה אמר שמואל:									■	< דו.
כמה מעליא הא שמעתא.	רב נחמן:									■	דו.
שתה רביעית יין אל ירה.	רב יהודה אמר שמואל:									■	דו.
לא מעליא הא שמעתא דהא אנא, כל כמה דלא שתינא רביעתא דחמרא - לא צילא דעתאי.	רב נחמן:									■	דו.
מאי טעמא אמר מר הכי?	אמר ליה רבא:								ז		דו.
מאי דכתיב (משלי כ"ט) ורעה זנות יאבד הון, כל האומר שמועה זו נאה, וזו אינה נאה - מאבד הונה של תורה	האמר רבי אחא בר חנינא:								■	ז	דו.
הדרי בי.	אמר ליה: [רבא]					!				◊	דו.
שתוי אל יתפלל, ואם התפלל - תפלתו תועבה.	רבה בר רב הונא:									■	דו.
היכי דמי שתוי והיכי דמי שיכור?									^		דו.
כי הא דרבי אבא בר שומני ורב מנשיא בר ירמיה מדיפתי, הוּו קא מפטרי מהדדי אמעברא דנהר יופטי. אמרו: כל חד מינן לימא מילתא דלא שמיע לחבריה.									!		דו.
לא יפטר אדם מחברו אלא מתוך דבר הלכה, שמתוך כך זוכרו.	דאמר מרי בר רב הונא:								■	!	דו.
היכי דמי שתוי והיכי דמי שיכור? שתוי - כל שיכול לדבר לפני המלך, שיכור - כל שאינו יכול לדבר לפני המלך.	פתח חד: [רבי אבא בר שומני /רב מנשיא בר ירמיה מדיפתי]								■	!	דו.
המחזיק בנכסי הגר מה יעשה ויתקימו בידו - יקח בהן ספר תורה.	פתח אידך: [רבי אבא בר שומני /רב מנשיא בר ירמיה מדיפתי]								■		דו.
אפילו בעל בנכסי אשתו.	רב ששת:								■		דו.
אפילו עבד עיסקא ורווח.	רבא:								■		דו:
אפילו מצא מציאה.	רב פפא:								■		דו:
אפילו כתב בהו תפילין.	רב נחמן בר יצחק:								■		דו:
מאי קראה: (במדבר כ"א) וידר ישראל נדר וגו'.	רב חנין ואיתימא רבי חנינא:								■		דו:
דרך מיל, ושינה כל שהוא מפיגין את היין.	רמי בר אבא:									■	דו:
לא שנו אלא ששתה כדי רביעית, אבל שתה יותר מרביעית - כל שכן שדרך טורדתו ושינה משכרתו.	רב נחמן אמר רבה בר אבוב:									■	דו:
ודרך מיל מפיגה היין?									ז		דו:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

עירובין-הדר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
מעשה ברבן גמליאל שהיה רוכב על החמור, והיה מהלך מעכו לכזיב, והיה רבי אילעאי מהלך אחריו. מצא גלוסקין בדרך, אמר לו: אילעאי, טול גלוסקין מן הדרך. מצא נכרי אחד, אמר לו: מבגאי, טול גלוסקין הללו מאילעאי ניטפל לו רבי אילעאי, אמר לו: מהיכן אתה? אמר לו: מעירות של בורגנין, ומה שמך? - מבגאי שמני. - כלום היכירך רבן גמליאל מעולם? - אמר לו: לאו. באותה שעה למדנו שכוון רבן גמליאל ברוח הקודש.	והתניא:										◊	סד	
ושלשה דברים למדנו באותה שעה: למדנו שאין מעבירין על האוכלין, ולמדנו שהולכין אחרי רוב עוברי דרכים, ולמדנו שהמצו של נכרי אחר הפסח מותר בהנאה.												◊	סד
כיון שהגיע לכזיב בא אחד לישאל על נדרו, אמר לזה שעמו: כלום שתינו רביעית יין האיטלקי? אמר לו: הן. - אם כן טייל אחרינו עד שיפיג יינינו. וטייל אחריהן שלשה מילין, עד שהגיע לסולמא של צור. כיון שהגיע לסולמא דצור ירד רבן גמליאל מן החמור, ונתעטף וישב, והתיר לו נדרו.												◊	סד
והרבה דברים למדנו באותה שעה: למדנו שרביעית יין האיטלקי משכר, ולמדנו: שיכור אל יורה, ולמדנו שדרך מפיגה את היין, ולמדנו שאין מפירין נדרים לא רכוב ולא מהלך ולא עומד אלא יושב.												◊	סד
קתני מיהת שלשה מילין												◊	סד
שאני יין האיטלקי - דמשכר טפי.												!	סד
לא שנו אלא ששה רביעית, אבל ששה יותר מרביעית - כל שכן דרך טורדתו ושינה משכרתו רכוב שאני.	והאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוח:											◊	סד
השתא דאית להכי - לרמי בר אבא נמי לא קשיא, רכוב שאני.												!	סד
איני?												◊	סד
מפירין נדרים בין מהלך בין עומד ובין רכוב	והאמר רב נחמן:											◊	סד
תנאי היא, דאיכא למאן דאמר פותחין בחרטה ואיכא למאן דאמר אין פותחין בחרטה.												!	סד
מאי פתח ליה רבן גמליאל להווא גברא - (משלי י"ב) יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא, כל הבוטה ראוי לדוקרו בחרב, אלא שלשון חכמים מרפא.	דאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											!	סד
ואין מעבירין על האוכלין.	אמר מר:											◊	סד
לא שנו אלא בדורות הראשונים, שאין בנות ישראל פרוצות בכשפים. אבל בדורות האחרונים, שבנות ישראל פרוצות בכשפים - מעבירין.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי:											◊	סד
שלימין - מעבירין, פתיתין - אין מעבירין.	תנא:											◊	סד
ואפתיתין לא עבדן? והכתיב (יחזקאל י"ג) ותחללנה אתי אל עמי בשעלי שערים ובפתותי להם	רב אסי לרב אשי:											◊	סד
דשקלי באגרייהו.												!	סד
יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שחרב בית המקדש ועד עכשיו, שנאמר: (ישעיהו נ"א) לכן שמעי נא זאת עניה ושכרת ולא מיין.	רב ששת משום רבי אלעזר בן עזריה:											◊	סה
שיכור מקחו וממכרו ממכר, עבר עבירה שיש בה מיתה - ממתין אותו, מלקות - מלקין אותו, כללו של דבר: הרי הוא כפיקח לכל דבריו, אלא שפטור מן התפלה.	מיתבי:											◊	סה
מאי יכולני לפטור דקאמר - נמי מדין תפלה.												!	סה
לא שני אלא שלא הגיע לשכרותו של לוט, אבל הגיע לשכרותו של לוט - פטור מכולם.	רבי חנינא:											◊	סה
כל המפיק מגן בשעת גאווה סוגרין וחזותין צרות בעדו שנאמר (איוב מ"א) גאווה אפיקי מגנים סגור חותם צר.	רבי חנינא:											◊	סה
מאי משמע דהאי אפיק לישנא דעבורי הוא												◊	סה
דכתיב (איוב ו') אחי בגדו כמו נחל כאפיק נחלים יעברו.												!	סה
כל שאינו מפיק אתמר.	רבי יוחנן:											◊	סה
מאי משמע דהאי מפיק לישנא דגלווי הוא												◊	סה

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

עירובין-הדר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דכתיב (תהלים י"ח) ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל.											!	◇
מכדי, קראי משמע בין למר ובין למר, מאי בנייהו?											⚡	
איכא בנייהו דרב ששת.											!	◇
דרב ששת מסר שינתיה לשמיעה	[רב ששת]										!	◇
אית ליה דרב ששת	מר [רבי חנינא]										!	◇
לית ליה דרב ששת.	ומר [רבי יוחנן]										!	◇
כל שאין דעתו מיושבת עליו - אל יתפלל משום שנאמר בצר אל יורה.	רב חייא בר אשי אמר רב:											■
רבי חנינא ביומא דרתח לא מצלי. אמר: בצר אל יורה כתיב.	[רבי חנינא]											■
מר עוקבא ביומא דשותא לא הוה נפיק לבי דינא.	[מר עוקבא]											■
הלכתא בעיא צילותא כיומא דאסתנא.	רב נחמן בר יצחק:											■
אי אמרה לי אם קריב כותחא - לא תנאי.	אביי:											■
אי קרצתן כינה - לא תנאי.	רבא:											■
מר בריה דרבינא עבדה ליה אמיה שבעה מני לשבעה יומי.	[מר בריה דרבינא]										○	
לא איברי ליליא אלא לשינתא.	רב יהודה:											■
לא איברי סיהרא אלא לגירסא.	רבי שמעון בן לקיש:											■
אמרי ליה לרבי זורא: מהדדן שמעתן?											○	
דיממי נינהו.	אמר להו: [רבי זורא]										■	○
אמרה ליה בריתיה דרב חסדא לרב חסדא: לא בעי מר מינם פורתא?											○	◇
השתא אתו יומי דארכי וקטיני, ונינום טובא.	אמר להו: [רב חסדא]										○	◇
אנן פועלי דיממי אנן.	רב נחמן בר יצחק:											■
רב אחא בר יעקב יזף ופרע.	[רב אחא בר יעקב]										○	◇
הבא מן הדרך אל יתפלל שלשה ימים, שנאמר (עזרא ח') ואקבצם אל הנהר הבא אל אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם וגו'.	רבי אלעזר:											■
אבוה דשמואל, כי אתי באורחא לא מצלי תלתא יומי.	[אבוה דשמואל]										○	
שמואל לא מצלי בביתא דאית ביה שיכרא.	[שמואל]										○	◇
רב פפא לא מצלי בביתא דאית ביה הרסנא.	[רב פפא]										○	◇
כל המתפתה בינו יש בו מדעת קונו, שנאמר (בראשית ח') וירח ה' את ריח הניחח וגו'.	רבי חנינא:											■
כל המתיישב בינו - יש בו דעת שבעים זקנים, יין ניתן בשבעים אותיות, וסוד ניתן בשבעים אותיות, וכנס יין יצא סוד.	רבי חייא:											■
לא נברא יין אלא לנחם אבלים ולשלם שכר לרשעים, שנאמר (משלי ל"א) תנו שכר לאובד [ויין למרי נפש].	רבי חנין:											■

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

עירובין-הדר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא	מאן דאמר												
כל שאין יין נשפך בתוך ביתו כמים - אינו בכלל ברכה, שנאמר (שמות כ"ג) וברך את לחמך ואת מימך. מה לחם שניקה בכסף מעשר - אף מים שניקה בכסף מעשר. ומאי ניהו - יין, וקא קרי ליה מים. אי נשפך בביתו כמים - איכא ברכה, ואי לא - לא.	רבי חנין בר פפא:											■	◇
בשלשה דברים אדם ניכר: בכוסו, ובכיסו, ובכעסו.	רבי אילעאי:											■	◇
אף בשחקו.	ואמרי ליה:											■	◇
ישראל ונכרי בפנימית, וישראל בחיצונה, בא מעשה לפני רבי ואסר, ולפני רבי חייא ואסר.	רב יהודה אמר רב:											■	◇
כמאן אמרה רב לשמעתי - כרבי מאיר.	יתוב רבה ורב יוסף בשילהי פירקיה דרב ששת, ויתיב רב ששת וקאמר:											■	◇
כרכיש רבה רישיה.	[רבה]											■	◇
תרי גברי רברבי כרבנן ליטעו בהאי מילתא? אי כרבי מאיר - למה לי ישראל בחיצונה?	רב יוסף:							⚡					◇
וכי תימא: מעשה שהיה כך היה								!					◇
פנימי במקומו מהו?	והא בעו מיניה מרב:							⚡	^				◇
מותר	ואמר להן: [רב]							⚡	!				◇
ואלא מאי - כרבי אליעזר בן יעקב?									!				◇
עד שיהו שני ישראלים אוסרין זה על זה	האמר: [ראב"י]							⚡					◇
אלא כרבי עקיבא									!				◇
רגל המותרת במקומה - אוסרת שלא במקומה	דאמר: [ר"ע]										■	!	◇
למה לי נכרי? אפילו ישראל נמי								⚡					◇
לעולם כרבי אליעזר בן יעקב וכרבי עקיבא. והכא במאי עסקינן - כגון שעירבו. וטעמא - דאיכא נכרי דאסיר, אבל ליכא נכרי - לא אסיר.	רב הונא בריה דרב יהושע:											!	◇
ישראל ונכרי בחיצונה, וישראל בפנימית מהו? התם טעמא - משום דשכיח דדייר, דמירתת נכרי וסבר: השתא אתי ישראל, ואמר לי: ישראל דהוה גבך היכא? אבל הכא - אמינא ליה: נפק אזול ליה. או דילמא: הכא נמי מירתת, דסבר: השתא אתי ישראל וחזי לי?	בעא מיניה רבי אליעזר מרב:											^	◇
(משלי ט') תן לחכם ויחכם עוד.	אמר ליה: [רב]											!	◇
ריש לקיש ותלמידי דרבי חנינא איקלעו לההוא פונדק, ולא הוה שוכר והוה משכיר.													○
מהו למיגר מיניה? כל היכא דלא מצוי מסליק ליה - לא תיבעי לך דלא אגרינא. כי תיבעי - היכא דמצוי מסליק ליה, מאי? כיון דמצוי מסליק - אגרינא, או דילמא: השתא מיהא הא לא סלקיה	אמרו: [תלמידי דרבי חנינא]												^
נשכור, ולכשניגי אצל רבותינו שבדרום נשאל להן.	אמר להן ריש לקיש:											!	◇
אתו שיילו לרבי אפס												^	◇
יפה עשיתם ששכרתם.	אמר להן: [רבי אפס]											!	◇
רבי חנינא בר יוסף ורבי חייא בר אבא ורבי אסי איקלעו לההוא פונדק, דאתא נכרי מרי דפונדק בשבתא.													○
מהו למיגר מיניה? שוכר כמערב דמי, מה מערב מבעוד יום - אף שוכר מבעוד יום, או דילמא: שוכר כמבטל רשות דמי, מה מבטל רשות - ואפילו בשבת, אף שוכר - ואפילו בשבת?	אמרו: [רבי חנינא בר יוסף ורבי חייא בר אבא ורבי אסי]												^
נשכור	רבי חנינא בר יוסף:											!	◇
לא נשכור.	רבי אסי:											!	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
עירובין-הדר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
מימרא	אמר להו רבי חייא בר אבא:										◊	סו:
נסמוך על דברי זקן, ונשכור.											!	סו:
אתו שיללו ליה לרבי יוחנן											^	סו:
יפה עשיתם ששכרתם.	אמר להן: [רבי יוחנן]										!	סו.
ומי אמר רבי יוחנן הכי?	תהו בה נהרדעי:										⚡	סו.
שוכר כמערב דמי.	והאמר רבי יוחנן:										⚡	סו.
מאי לאו: מה מערב מבעוד יום - אף שוכר מבעוד יום											⚡	סו.
לא, מה מערב, ואפילו בפחות משה פרוטה - אף שוכר בפחות משה פרוטה. ומה מערב - אפילו שכירו ולקיסו, אף שוכר - אפילו שכירו ולקיסו. ומה מערב, חמשה ששרוין בחצר אחת - אחד מערב על ידי כולן, שוכר נמי, חמשה ששרוין בחצר אחת - אחד שוכר על ידי כולן.											!	סו.
תהי בה רבי אלעזר.											⚡	סו.
מאי תהיא דרבי אלעזר?	רבי זירא:										^	סו.
גברא רבה כרבי זירא לא ידע מאי תהיא דרבי אלעזר? קא קשיא ליה דשמואל רביה.	רב ששת:										!	סו.
כל מקום שאוסרין ומערבין - מבטלין. מערבין ואין אוסרין, אוסרין ואין מערבין - אין מבטלין.	דאמר שמואל:										!	סו.
כל מקום שאוסרין ומערבין - מבטלין											!	סו.
כגון שתי חצירות זו לפני זו.											!	סו.
מערבין ואין אוסרין - אין מבטלין											!	סו.
כגון שתי חצירות ופתח אחד ביניהן											!	סו.
אוסרין ואין מערבין - אין מבטלין											!	סו.
לאתויי מאי? לאו לאתויי נכרי?											!	סו.
ואי דאתא מאתמול - לגר מאתמול											⚡	סו.
אלא לאו דאתא בשבתא, וקתני: אוסרין ואין מערבין - אין מבטלין. שמע מינה.											!	סו.
לא שמיע לי הא שמעתא.	רב יוסף:										⚡	סו:
את אמרת ניהלן, ואהא אמרת ניהלן:	אמר ליה אבוי:										⚡	סו:
אין ביטול רשות לחצר, ואין ביטול רשות בחורבה.	דאמר שמואל:										⚡	סו:
כי אמר שמואל אין ביטול רשות מחצר לחצר - לא אמרן אלא שתי חצירות ופתח אחד ביניהן. אבל זו לפני זו, מתוך שאוסרין זה על זה - מבטלין.	ואמרת לן עלה:										⚡	סו:
אנא אמינא משימה דשמואל הכי?	אמר ליה: [רב יוסף]										⚡	סו:
אין לנו בעירובין אלא כלשון משנתנו	והאמר שמואל:										⚡	סו:
אנשי חצר ולא אנשי חצירות											⚡	סו:
כי אמרת לן אין לנו בעירובין אלא כלשון משנתנו - אהא אמרת לן:	אמר ליה: [אבוי]										!	סו:
שהמבוי לחצירות כחצר לבתים.											!	סו:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

		Talmud Navigator																			
		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																	
עירובין-הדר		מימרא																			
	אין ביטול רשות מחצר לחצר, ואין ביטול רשות בחורבה.	גופא - שמואל:																			10:
	יש ביטול רשות מחצר לחצר, ויש ביטול רשות בחורבה.	רבי יוחנן																			10:
	וצריכא, דאי אשמעינן מחצר לחצר - בהא קאמר שמואל, משום דהא תשמישתא לחוד והא תשמישתא לחוד. אבל חורבה, דתשמישתא חדא לתרווייהו - אימא מודי ליה לרבי יוחנן. וכי אתמר בהא - בהא קאמר רבי יוחנן, אבל בהך מודי ליה לשמואל - צריכא.																				10:
	הא דאמר שמואל אין ביטול רשות מחצר לחצר - לא אמרן אלא בשתי חצירות ופתח אחד ביניהן, אבל שתי חצירות זו לפנים מזו, מתוך שאוסרין - מבטלין.	אבין:																			10:
	אפילו שתי חצירות זו לפנים מזו - פעמים מבטלין, ופעמים אין מבטלין. כיצד? נתנו עירובן בחיצונה, ושכח אחד, בין מן הפנימית ובין מן החיצונה, ולא עירב - שתייהן אסורות. נתנו עירובן בפנימית, ושכח אחד מן הפנימית ולא עירב - שתייהן אסורות. שכח אחד מן החיצונה ולא עירב - פנימית מותרת, וחיצונה נתנו עירובן בחיצונה, ושכח אחד בין מן הפנימית ובין מן החיצונה ולא עירב - שתייהן אסורות	רבא:																			10:
	האי בר פנימית למאן נבטיל? ליבטיל לבני פנימית - ליתא לעירובייהו גבייהו, ליבטיל לבני חיצונה - אין בטול רשות מחצר לחצר, האי בר חיצונה למאן נבטיל? ליבטיל לבני חיצונה - איכא פנימית דאסרה עלייהו, ליבטיל לבני פנימית - אין ביטול רשות מחצר לחצר.																				10:
	נתנו עירובן בחיצונה, ושכח אחד מן הפנימית ולא עירב - שתייהן אסורות																				10:
	האי בר פנימית למאן נבטיל? ליבטיל לבני חיצונה דאסרה עלייהו, ליבטיל לבני חיצונה - איכא פנימית דאסרה עלייהו, ליבטיל לבני חיצונה - אין ביטול רשות מחצר לחצר.																				10:
	שכח אחד מן החיצונה ולא עירב - ודאי פנימית מותרת																				10:
	דאחא דשא ומשתמשא																				10:
	וחיצונה אסורה.																				10:
	וכי שכח אחד מן הפנימית ולא עירב, אמאי שתייהן אסורות? לבטיל בר פנימית לבני חיצונה, ותשתרי בהדייהן	רב הונא בריה דרב יהושע לרבא:																			10:
	כמאן - כרבי אליעזר																				10:
	אינו צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד.	דאמר: [ר"א]																			10:
	כי קאמינא - לרבנן																				10:
	צריך לבטל לכל אחד ואחד.	דאמר: [רבנן]																			10:
	רב חסדא ורב ששת כי פגעו בהדי הדדי, רב חסדא מרתען שיפוטיה ממתנייתא דרב ששת, ורב ששת מרתען כוליה גופיה מפלפוליה דרב חסדא.																				10:
	בעא מיניה רב חסדא מרב ששת: ביטול רשות מחצר לחצר - לא תיבעי לך. השתא דאי בעו לערובי מאתמול - מצו מערבי, אמרת: אין ביטול רשות מחצר לחצר.	אמר ליה: [רב ששת]																			10:
	אין מבטלין.																				10:
	כתיב: "ואם יבטלו רשות מחצר לחצר" - לא תיבעי לך, השתא דתני עבדינן, הא חדא - עבדינן. או דילמא: לא	[בעא מיניה רב חסדא מרב ששת:]																			10:
	אני אומר מבטלין	אמר ליה: [רב ששת]																			10:
	אין מבטלין.	והמנונא אמר:																			10:
	נכרי שיש לו פתח ארבעה על ארבעה פתוח לבקעה, אפילו מכניס ומוציא גמלים וקרונות כל היום כולו דרך מבוי - אין אוסר על בני מבוי. מאי טעמא? בפיתחא דמיוחד ליה, בההוא ניתא ליה.	רב יהודה אמר שמואל:																			10:
	איבעיא להו: פתוח לקרפף מהו?																				10:
	אפילו פתוח לקרפף.	רב נחמן בר אמי משמיה דאולפנא:																			10:
	נכרי, בית סאתים - אוסר, יותר מבית סאתים - אינו אוסר. וישראל, בית סאתים - אינו אוסר, יותר מבית סאתים - אוסר.	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:																			10:
	פתוח לקרפף מהו?	בעא מיניה רבא בר חקלאי מרב הונא:																			10:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מקרא	מאן דאמר														
עירובין-הדר	מירא														
הרי אמרו, בית סאתים - אוסר, יותר מבית סאתים - אינו אוסר.	אמר ליה: [רב הונא]									!	זי:				
קרפף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה, ואפילו כור ואפילו כוריים - הזורק לתוכו חייב. מאי טעמא? מחיצה היא, אלא שמחוסרת דיורין.	עולא אמר רבי יוחנן:										◇	זי:			
סלע שבים, גבוה עשרה ורוחב ארבעה - אין מטלטלין לא מן תוכו לים, ולא מן הים לתוכו. פחות מכאן - מטלטלין. עד כמה - עד בית סאתים.	מתיב רב הונא בר חיננא:									⚡	◇	זי:			
אהייא?										^	⚡	זי:			
אילימא אסיפא										!	⚡	זי:			
בית סאתים, טפי לא? והא מכרמלית לכרמלית קא מטלטל										⚡	⚡	זי:			
אלא לאו ארישא, והכי קאמר: סלע שבים, גבוה עשרה ורוחב ארבעה - אין מטלטלין לא מתוכו לים ולא מן הים לתוכו. ועד כמה - עד בית סאתים. הא יתר מבית סאתים - מטלטלין.										!	⚡	זי:			
אלמא - כרמלית היא.										■	⚡	זי:			
תיובתא דרבי יוחנן											⚡	◇	זי:		
מאן דלא ידע תרוצי מתנייתא, תיובתא מתיב ליה לרבי יוחנן?	רבא:										!	זי:			
לעולם ארישא, והכי קאמר: הא בתוכו - מטלטלין. ועד כמה - עד בית סאתים.	[רבא]										!	◇	זי:		
אלא בארבע אמות, והן אמרו: אין מטלטלין מרשות היחיד לכרמלית. בית סאתים דשרי לטלטולי בכוליה - ומאי שנא?	רב אשי										!	◇	זי:		
תוכו - שכ"ח, מתוכו לים ומן הים לתוכו - לא שכ"ח.											!	◇	זי:		
ההוא ינוקא דאשתפיך חמימיה												○	◇	זי:	
נייתו ליה חמימי מגו ביתאי.	אמר להו רבה:											○	◇	זי:	
והא לא ערבינן	אמר ליה אביי:											⚡	○	זי:	
נסמוך אשיתוף.	אמר ליה: [רבה]										!	○	זי:		
הא לא שתפינן	אמר ליה: [אביי]										⚡	○	זי:		
נימרו ליה לנכרי ליתי ליה.	[רבה]										!	○	◇	זי:	
אמר אביי בעי לאותביה למר ולא שבקן רב יוסף	[אביי]										○	○	◇	זי:	
בדאורייתא - מותבינן תיובתא והדר עבדינן מעשה, בדרבנן - עבדינן מעשה והדר מותבינן תיובתא.	כהנא: כי הוינן בי רב										■	○	◇	זי:	
מאי בעית לאותביה למר?	לבתר הכי אמר ליה: [רב יוסף]										^	○	○	זי:	
דתניא הזאה שבות ואמירה לנכרי שבות, מה הזאה שבות ואינה דוחה את השבת, אף אמירה לנכרי - שבות, ואינה דוחה את השבת	אמר ליה: [אביי]										!	⚡	○	◇	זי:
ולא שני לך בין שבות דאית ביה מעשה לשבות דלית ביה מעשה?	אמר ליה: [רב יוסף]										!	○	◇	סה:	
מבואה דאית ביה תרי גברי רברבי כרבנן לא ליהויה ביה לא עירוב ולא שיתוף?	רבה בר רב חנן לאביי:											⚡	○	סה:	
מאי נעביד? מר לאו אורחיה, אנא טרידנא בגירסאי, אינהו לא משגחי. ואי אקני להו פיתא בסלא - כיון דאי בעו לה מינאי, ולא אפשר ליתבה נהלייהו - בטיל שיתוף.	אמר ליה: [אביי]											!	◇	סה:	
אהד מכני מבוי שביקש יין ושמן ולא נתנו לו, - בטל השתוף.	דתניא:											■	!	סה:	
ונקני להו מר רביעתא דחלא בחביא												⚡	◇	סה:	

<p> מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof </p>	<p> חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story </p>
<p>מקרא-key:</p>	

		Talmud Navigator											
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מירא	מאן דאמר												
עירובין-הדר	מירא												
אין משתתפין באוצר.	תניא:										!		סה.
משתתפין	והא תניא:										ז		סה.
לא קשיא הא - בית שמאי, הא - בית הלל.	רב אושעיא:										!		סה.
המת בבית ולו פתחים הרבה - כולן טמאין, נפתח אחד מהן - הוא טמא וכולן טהורין. חישב להוציא אחד מהן, או בחלון שיש בו ארבעה על ארבעה - מציל על כל הפתחים כולן.	דתנן:										!		סה.
והוא שחישב עד שלא ימות המת.	בית שמאי:										!	◆	סה.
ואף משימות המת.	בית הלל:										!	◆	סה.
ההוא ינוקא דאישתפוך חמימיה												○	סה.
נשייליה לאימיה, אי צריכא - נחים ליה נכרי אגב אימיה.	אמר להו רבא:											○	סה.
אימיה קא אכלה תמרי	אמר ליה רב משרשיא לרבא:											ז	סה.
אימור, תונבא בעלמא הוא דנקט לה.	אמר ליה: [רבא]										!	○	סה.
ההוא ינוקא דאישתפוך חמימיה												○	סה.
פנו לי מאני מבי גברי לבי נשי, ואיזיל ואיתיב התם ואיבטיל להו הא חצר.	אמר להו רבא:											○	סה.
אין ביטול רשות מחצר לחצר	רבינא לרבא: והאמר שמואל:											ז	סה.
אנא כרבי יוחנן סבירא לי	אמר ליה: [רבא]										!	○	סה.
יש ביטול מחצר לחצר.	דאמר: [רבי יוחנן]										!	○	סה.
ואי לא סבר לה מר כשמואל, נתיב מר בדוכתיה, וניבטיל להו לדידהו, וניהדרו אינהו וניבטלו ליה למר.											ז		סה.
מבטלין וחזורין ומבטלין	דהא אמר רב:										ז		סה:
אנא בהא כשמואל סבירא לי											!		סה:
אין מבטלין וחזורין ומבטלין.	דאמר: [שמואל]										!		סה:
ולאו חד טעמא הוא? מאי טעמא אין מבטלין וחזורין ומבטלין - לאו משום דכיון דבטליה לרשותיה, אסתלק ליה מהכא לגמרי, והוה ליה כבן חצר אחרת, ואין ביטול רשות מחצר לחצר. מר נמי - לא ניבטיל התם היינו טעמא כי היכי דלא ליהוי מילתא דרבנן כחוכא ואטלולא.											!		סה:
מבטלין וחזורין ומבטלין	גופא, רב:											◆	סה:
אין מבטלין וחזורין ומבטלין.	שמואל											◆	סה:
לימא רב ושמואל בפלוגתא דרבנן ורבי אליעזר קא מפלגי דרב דאמר כרבנן ושמואל דאמר כרבי אליעזר												ז	סה:
אנא דאמרי - אפילו לרבי אליעזר, עד כאן לא קאמר רבי אליעזר התם המבטל רשות חצירו רשות ביתו ביטול - משום דבבית בלא חצר לא דיירי אינשי, אבל לענין איסתלוקי - מי אמר?	אמר לך רב:										!		סה:
אנא דאמרי - אפילו כרבנן עד כאן לא קאמרי רבנן התם - אלא מאי דבטיל - בטיל, ודלא בטיל לא בטיל. אבל מאי דבטיל - מיהא איסתלק לגמרי.	שמואל:										!		סה:
כתנאי	רב אחא בר חנא אמר רב ששת:											ז	סה:
מי שנתן רשותו והוציא, בין בשוגג בין במזיד - אוסר, דברי רבי מאיר.	[רבי מאיר]										◆	ז	סה:
במזיד - אוסר, בשוגג - אינו אוסר.	רבי יהודה:										◆	ז	סה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

		Talmud Navigator															
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
עירובין-הדר	מאן דאמר																
מימרא																	
מאי לאו, בהא קמיפלגי															ז		סה:
מבטלין וחוזרין ומבטלין	דמר סבר: [ר"מ]														ז	◇	סה:
אין מבטלין וחוזרין ומבטלין.	ומר סבר: [ר"י]														ז	◇	סה:
לא, דכולי עלמא: אין מבטלין וחוזרין ומבטלין. והכא בקנסו שוגג אטו מזיד קא מיפלגי:	רב אחא בר תחליפא משמיה דרבא:														!	◇	סה:
קנסו שוגג אטו מזיד	מר סבר: [ר"מ]														!	◇	סה:
לא קנסו שוגג אטו מזיד.	ומר סבר: [ר"י]														!	◇	סה:
רב ושמואל בפלוגתא דרבי אליעזר ורבנן קא מיפלגי.	רב אשי:															◇	סה:
מעשה בצדוקי אחד שהיה דר עמנו.	רבן גמליאל:															■	סה: <
צדוקי מאן דכר שמיה?																ז	סה:
חסורי מיחסרא והכי קתני:																!	סה:
צדוקי הרי הוא כנכרי.	[ת"ק]														!	◇	סה:
צדוקי אינו כנכרי.	רבן גמליאל:														!	◇	סה:
מעשה בצדוקי אחד שהיה דר עמנו במבוי בירושלים, ואמר לנו אבא: מהרו והוציאו את הכלים למבוי, עד שלא יוציא ויאסר עליכם.	ואמר רבן גמליאל:														!	◇	סה:
הדר עם נכרי צדוקי וביתוסה הרי אלו אוסרין עליו.	והתניא: [ת"ק]														!	◇	סה:
ומעשה בצדוקי אחד שהיה דר עם רבן גמליאל במבוי בירושלים, ואמר להם רבן גמליאל לבניו: בני, מהרו והוציאו מה שאתם מוציאים, והכניסו מה שאתם מכניסים, עד שלא יוציא התועב הזה ויאסר עליכם, שהרי ביטל רשותו לכם, דברי רבי מאיר.	[רבן גמליאל, דברי רבי מאיר]														!	◇	סה:
מהרו ועשו צורכיכם במבוי עד שלא תחשך ויאסר עליכם.	רבי יהודה אומר בלשון אחרת:														!	◇	סה:
הוציאו מה שאתם מוציאים והכניסו מה שאתם מכניסים עד שלא יוציא התועב הזה ויאסר עליכם.	אמר מר:															!	סה: <
למימרא דכי מפיק אינהו, והדר מפיק איהו לא אסר?																ז	סה:
מי שנתן רשותו והוציא, בין בשוגג בין במזיד - אוסר, דברי רבי מאיר	והתנן: [רבי מאיר]															ז	סה: סט.
אימא אינו אוסר.	רב יוסף:															!	סה: סט.
לא קשיא כאן - שהחזיקו בני מבוי במבוי, כאן - שלא החזיקו בני מבוי במבוי.	אביי:															!	סה: סט.
עד שלא נתן רשותו, הוציא בין בשוגג בין במזיד - יכול לבטל, דברי רבי מאיר.	והתניא: [רבי מאיר]														!	◇	סה: סט.
בשוגג - יכול לבטל, במזיד - אינו יכול לבטל.	רבי יהודה:														!	◇	סה: סט.
מי שנתן רשותו והוציא, בין בשוגג בין במזיד - אוסר, דברי רבי מאיר.	[רבי מאיר]														!	◇	סה: סט.
במזיד - אוסר, בשוגג - אינו אוסר.	רבי יהודה:														!	◇	סה: סט.
במה דברים אמורים - בשלא החזיקו בני מבוי במבוי, אבל החזיקו בני מבוי במבוי - בין בשוגג ובין במזיד אינו אוסר.																!	סה: סט.
מהרו ועשו צורכיכם במבוי עד שלא תחשך ויאסר עליכם.	אמר מר: רבי יהודה אומר בלשון אחרת:															!	סה: <
אלמא: נכרי הוא.																!	סה: סט.



disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

עירובין-הדר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והא אנו עד שלא יוציא תנן									■	‡		◇	
אימא עד שלא יצא היום.									!			◇	
ואיבעית אימא: לא קשיא כאן - במומר לחלל שבתות בצנעא, כאן - במומר לחלל שבתות בפרהסיא.									!			◇	
כמאן אזלא הא דתניא:										^		◇	
מומר וגילוי פנים - הרי - זה אינו מבטל רשות.	[דתניא]									■	^	◇	
גילוי פנים מומר הוי?									‡	^		◇	
אלא: מומר בגילוי פנים אינו יכול לבטל רשות,										■	^	◇	
כמאן - כרבי יהודה.										!		◇	
ההוא דנפק בחומרתא דמדושא, כיון דחזייה לרבי יהודה נשיאה כסייה.											○	◇	
כגון זה מבטל רשות לרבי יהודה.	אמר: [רבי יהודה נשיאה]										■	◇	
איזהו ישראל מומר - זה המחלל שבתות בפרהסיא.	רב הונא:										■	◇	
כמאן?	אמר ליה רב נחמן:										^	◇	
אי כרבי מאיר											!	◇	
חשוד לדבר אחד חשוד לכל התורה כולה	דאמר: [רבי מאיר]										■	!	◇
אפילו באחד מכל איסורין שבתורה נמי											‡	◇	
אי כרבנן											!	◇	
חשוד לדבר אחד לא הוי חשוד לכל התורה כולה, עד דהוי מומר לעבודת כוכבים	האמר: [רבנן]										■	‡	◇
ליתן רשות ולבטל רשות.	רב נחמן בר יצחק:										!	◇	
ישראל מומר משמר שבתו בשוק - מבטל רשות, שאינו משמר שבתו בשוק - אינו מבטל רשות. מפני שאמרו ישראל נוטל רשות ונותן רשות, ובנכרי עד שישכיר.	וכדתניא:										■	!	◇
כיצד?											^	◇	
אומר לו: רשותי קנויה לך, רשותי מבוטלת לך - קנה, ואין צריך לזכות.											!	◇	
האי תנא הוא, דחמירא עליה שבת כעבודה זרה	רב אשי										!	◇	
(ויקרא א') מכם ולא כולכם, פרט למומר. מכם - בכס חלקתי ולא באומות.	כדתניא:										■	!	◇
מן הבהמה - להביא בני אדם הדומין לבהמה. מכאן אמרו: מקבלין קרבנות מפושעי ישראל כדי שיחזרו בתשובה											■	!	◇
חזין מן המומר והמנסך יין והמחלל שבתות בפרהסיא.											■	!	◇
הא גופא קשיא: אמרת מכם - ולא כולכם, להוציא את המומר. והדר תני: מקבלין קרבנות מפושעי ישראל											‡	!	◇
הא לא קשיא, רישא - במומר לכל התורה כולה, מציעתא - במומר לדבר אחד.											!	!	◇
חזין מן המומר והמנסך יין.	אימא סיפא:										‡	!	◇
האי מומר היכי דמי?											^	!	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
עירובין-הדר	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי מומר לכל התורה			!	!									סט:
היינו רישא			⚡	!									סט:
אי לדבר אחד			!	!									סט:
קשיא מציעתא			⚡	!									סט:
אלא לאו הכי קאמר: חוץ מן המומר לנסך ולחלל שבתות בפרהסיא.			!	!						◇			סט:
אלמא: עבודה זרה ושבת כי הדדי נינהו. שמע מינה.			■	!						◇			סט:
אנשי חצר ששכה אחד מהן ולא עירב - ביתו אסור מלהכניס ומלהוציא לו ולהם. ושלהם מותרין לו ולהם.												■	סט:
נתנו לו רשותן - הוא מותר והן אסורין.												■	סט:
היו שנים - אסורין זה על זה.												■	סט:
שאחד נותן רשות ונוטל רשות, שנים נותנין רשות ואין נוטלין רשות.												■	סט:
מאימתי נותנין רשות?												^	סט:
מבעוד יום	בית שמאי:									◆	■	■	סט:
משחשכה.	בית הלל:									◆	■	■	סט:
מי שנתן רשותו והוציא, בין בשוגג בין במזיד - הרי זה אוסר, דברי רבי מאיר.	[רבי מאיר]											◆	סט:
במזיד - אוסר, בשוגג - אינו אוסר.	רבי יהודה:											◆	סט:
ביתו הוא דאסור, הא חצירו - שריא.												◇	סט:
היכי דמי?												^	סט:
אי דבטיל - ביתו												!	סט:
אמאי אסור?												⚡	סט:
אי דלא בטיל												!	סט:
חצירו אמאי שריא?												⚡	סט:
הכא במאי עסקינן - כגון שביטל רשות חצירו, ולא ביטל רשות ביתו												!	סט:
המבטל רשות חצירו - רשות ביתו לא ביטל, דדייר איניש בבית בלא חצר.	וקא סברי רבנן:											!	סט:
ושלהן מותר לו ולהן												■	סט:
מאי טעמא												^	סט:
דהוי אורח לגבייהו.												!	סט:
נתנו לו רשותן הוא מותר והן אסורין.												■	סט:
ונהוי אינהו לגביה כי אורחין												⚡	סט:
חד לגבי חמשה - הוי אורח, חמשה לגבי חד - לא הוי אורח.												!	סט:



disputants-חולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא-■ † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

עירובין-הדר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
שמע מינה: מבטלין וחזורין ומבטלין									ז	◇		סט:
הכי קאמר: נתנו לו רשותן מעיקרא, הוא מותר והן אסורין.									!	◇		סט:
היו שנים אסורין זה על זה												סט: <
פשיטא									ז			סט:
לא צריכא, דהדר חד מינייהו ובטיל ליה להבריה. מהו דתימא: לישתרי, קא משמע לן: דכיון דבעידנא דבטיל לא הוה ליה שריותא בהאי חצר.									!	◇		סט:
שאחד נותן רשות												סט: <
הא תו למה לי?									ז	◇		סט:
אי נותן									!			סט:
תנינא									ז			סט:
אי נוטל									!			סט:
תנינא									ז			סט:
סיפא איצטריכא ליה: שנים נותנין רשות.									!	◇		סט:
הא נמי פשיטא									ז			סט:
מהו דתימא: ליגזור דילמא אתי לבטולי להו - קא משמע לן.									!	◇		סט: